

REGLUGERÐ

fyrir Lífeyrissjóð Flugvirkjafélags Íslands.

1. gr.

Nafn og heimili.

Sjóðurinn heitir Lífeyrissjóður Flugvirkjafélags Íslands. Heimili hans og varnarþing er í Reykjavík.

2. gr.

Hlutverk sjóðsins.

Hlutverk sjóðsins er að tryggja sjóðfélögum elli- og örorkulífeyri og eftirlátnum mökum þeirra og börnum maka- og barnalífeyri samkvæmt ákvæðum reglugerðar þessarar.

3. gr.

Sjóðfélagar.

Sjóðfélagar skulu vera allir þeir félagsmenn Flugvirkjafélags Íslands, sem taka laun í samræmi við gildandi kjarasamninga félagsins.

Heimilt er þeim, sem við gildistöku reglugerðar þessarar er félagi í sjóðnum, en uppfyllir þó ekki skilyrði 1. mgr., að halda áfram þátttöku. Skipti slíkur sjóðfélagi um starf, fer um áframhaldandi þátttöku hans eftir ákvæðum 3. mgr.

Stjórn sjóðsins er heimilt að taka í tölu sjóðfélaga menn, er starfa að flugmálum, aðra en þá sem nefndir eru í 1. mgr., svo og fasta starfsmenn Flugvirkjafélags Íslands. Þá er henni heimilt að leyfa sjóðfélaga að halda áfram þátttöku, ef hann fer í annað starf. Sama gildir, ef sjóðfélagi hverfur að framhaldsnámi í grein sinni eða námi til undirbúnings öðru starfi.

Þeir, sem njóta elli- eða örorkulífeyris út sjóðnum, teljast sjóðfélagar, nema um sé að ræða réttindi samkvæmt 3. mgr. 14. gr.

4. gr.

Stjórn.

Stjórn sjóðsins skal skipuð 5 mönnum, þremur tilnefndum af stjórn Flugvirkjafélags Íslands og tveimur af Flugleiðum hf. Jafnmargir varamenn skulu skipaðir á sama hátt. Stjórn sjóðsins skal skipuð til þriggja ára í senn.

Stjórnin skiptir með sér verkum. Hún skal halda gerðabók og rita í hana allar samþykktir sínar. Stjórnarsamþykkt er ekki lögmat nema a.m.k. þrír stjórnarmenn greiði henni atkvæði.

5. gr.

Reikningar, endurskoðun og afgreiðsla.

Reikningsár sjóðsins er almanaksárið. Reikningar skulu endurskoðaðir af löggiltum endurskoðanda svo og af tveimur félagslegum endurskoðendum, öðrum tilnefndum af Flugvirkjafélagi Íslands og hinum af Flugleiðum hf.

Reikningar sjóðsins skulu liggja frammi sjóðfélögum til sýnis á þeim stað, sem sjóðurinn hefur afgreiðslu sína.

Stjórn sjóðsins skal gera þær ráðstafanir, sem nauðsynlegar eru fyrir starfrækslu hans, afgreiðslu, bókhald og endurskoðun. Heimilt er henni að semja við endurskoðunarskrifstofu eða annan aðila um þessi störf að nokkru eða öllu leyti, svo og að semja við aðra lífeyrissjóði um sameiginlegan rekstur.

Eigi sjaldnar en einu sinni á ári skal sjóðurinn senda þeim sjóðfélögum, sem iðgjöld hafa borist frá á undanfarandi ári, yfirlit um áunnin réttindi í sjóðnum.

6. gr.

Tryggingafræðileg athugun.

Fimmta hvert ár skal stjórn sjóðsins fá tryggingafræðing til að reikna út fjárhag sjóðsins. Hann skal semja skýrslu um athugun sína og gera upp efnahagsreikning á grundvelli útreikninganna.

Telji tryggingafræðingurinn, með hliðsjón af kaupgjaldsþróun og öðrum atriðum, sem máli skipta, rannsókn sína leiða í ljós, að fjárhagur sjóðsins sé svo ótryggur, að við svo búid megi ekki standa, skal hann gera tillögu til sjóðstjórnar um hlutfallslega lækun lífeyrisréttinda.

Að lokinni tryggingafræðilegri athugun skal sjóðstjórn gera Flugvirkjafélagi Íslands og Flugleiðum hf. grein fyrir niðurstöðum hennar og skýra frá fyrirætlunum sínum um ráðstafanir í framhaldi af henni.

7. gr.

Ávöxtun á fé sjóðsins.

Stjórn sjóðsins sér um ávöxtun á fé hans. Almennt skal gæta eðlilegrar áhættudreifingar við fjárfestingar fyrir hönd sjóðsins. Einungis er heimilt að ávaxta fé sjóðsins með eftirfarandi hætti:

1. Í ríkisskuldabréfum og skuldabréfum, sem tryggð eru með ábyrgð ríkissjóðs.
2. Í skuldabréfum bæjar- og sveitarfélaga með trausta fjárhagslega stöðu.
3. Í skuldabréfum tryggðum með veði í fasteign, þó ekki í sérhæfðu atvinnuhúsnæði, að hámarki 50% af brunabótamatsverði. Telji sjóðstjórn brunabótamat vera ófullnægjandi mælikvarða skal hún miða við mat á markaðsverði fasteignarinnar.
4. Með innlánnum í bönkum og sparisjóðum.
5. Í skuldabréfum banka, sparisjóða og annarra lánastofnana, sem lúta eftirliti banka- eftirlits.
6. Í hlutdeildarskírteinum innlendra verðbréfasjóða sem lúta eftirliti bankaeftirlits, þó að hámarki 15% af hreinni eign sjóðsins til greiðslu lífeyris.
7. Í skuldabréfum fyrirtækja, enda séu þau skráð á Verðbréfaþingi Íslands, þó að hámarki 10% af hreinni eign sjóðsins til greiðslu lífeyris.
8. Í hlutabréfum fyrirtækja sem skráð eru á Verðbréfaþingi Íslands eða Opna tilboðsmarkaðinum, þó að hámarki 25% af hreinni eign sjóðsins til greiðslu lífeyris. Ekki má kaupa svo mikið af hlutabréfum í einu og sama fyrirtæki, að bókfært verð hlutabréfa í því fari fram úr 2% af hreinni eign sjóðsins.
9. Í traustum erlendum verðbréfum sem skráð eru á opinberum verðbréfamörkuðum í aðildarríkjum Efnahags- og framfarastofnunarinnar (OECD), þó að hámarki 25% af hreinni eign sjóðsins til greiðslu lífeyris.

8. gr.

Iðgjöld.

Iðgjöld til sjóðsins nema 10% af launum þeim, sem tilgreind eru í 2. mgr. eða ákveðin af sjóðstjórn samkvæmt 3. mgr. Sé um launþega að ræða, skiptist iðgjaldið þannig, að launþegi greiðir 4%, en laungreiðandi 6%.

Iðgjald skal greiða af öllum launatekjum starfsmanna, hverju nafni sem nefnast, og gera upp mánaðarlega. Stjórn sjóðsins getur sett reglur um, við hvaða tekjur skuli miða iðgjöld

þeirra, sem nefndir eru í 2. og 3. mgr. 3. gr., þannig að iðgjöldin séu í samræmi við laun annarra sjóðfélaga eða fylgi almennum launabreytingum.

Enginn greiðir iðgjöld til sjóðsins lengur en til loka þess mánaðar, er hann nær 70 ára aldri, né lengur en til þess tíma, er hann hefur töku ellilífeyris.

Launagreiðanda ber að halda iðgjöldum launþega eftir af launum hans og standa sjóðnum skil á þeim mánaðarlega ásamt eigin iðgjaldahluta. Menn í sjálfstæðu starfi bera sjálfir ábyrgð á, að iðgjöldum sé skilað til sjóðsins, og hafa vanskil í för með sér missi réttinda, eins og um niðurfall launagreiðslna væri að ræða samkvæmt 2. og 3. mgr. 14. gr. Sama gildir um starfsmenn í þjónustu annarra en Flugleiða hf., þó aldrei fyrr en 2 mánuðum eftir, að sjóðfélaga hefur borist tilkynning sjóðstjórnar um vanskil. Gjaldddagi iðgjalda hvers mánaðar er 10. næsta mánaðar. Eigi greiðsla sér ekki stað innan þess mánaðar, skal innheimta vanskilavexti þá, sem Seðlabanki Íslands heimilar innlánsstofnunum hæsta að taka, frá gjaldddaga til greiðsludags.

Sjóðfélagar bera ekki ábyrgð á skuldbindingum sjóðsins með öðru en iðgjöldum sínum.

9. gr.

Grundvöllur lífeyrisréttinda.

Samanlögð iðgjöld sjóðfélaga hvert almanaksár skulu umreiknuð í stig, er mynda grundvöll lífeyrisréttinda hans.

Til grundvallar stigaútreikningi skal reikna fyrir hvern almanaks mánuð grundvallarlaun sjóðsins. Mánaðarleg grundvallarlaun skulu frá 1. janúar 1993 vera tengd lánskjaravísitölu þeirri, sem Seðlabanki Íslands auglýsir með heimild í 39. gr. laga nr. 13/1979 með síðari breytingum. Reiknast grundvallarlaun janúarmánaðar 1993 kr. 89.230, miðað við lánskjaravísitölu, eins og hún er þann mánuð. Síðan breytast grundvallarlaunin mánaðarlega í hlutfalli við breytingu á lánskjaravísitölu. Verði grundvöllur þessi að dómi sjóðstjórnar ónothæfur mælikvarði, skal hún ákveða annan stigagrundvöll svo og tengingu hans við fyrri grundvöll. Sama gildir, ef stigagrundvöllur, sem ákveðinn hefur verið af sjóðstjórn, reynist síðar ónothæfur.

Stig ársins reiknast þannig, að deilt skal í 10-föld iðgjöld, sem greidd hafa verið vegna hlutaðeigandi sjóðfélaga, með grundvallarlaunum ársins samkvæmt 2. málsg. þessarar greinar. Séu iðgjaldgreiðsluár fleiri en 30, skal þó aðeins reikna að fullu stig þeirra 30 ára, sem hagstæðust eru fyrir sjóðfélagann, en að hálfu stig þeirra ára, sem afgangss verða.

Ekki skal reikna stig fyrir tíma eftir lok þess mánaðar, er sjóðfélagi nær 70 ára aldri.

Stig skulu reiknuð með þremur aukastöfum.

10. gr.

Ellilífeyrir.

Hver sjóðfélagi, sem greitt hefur iðgjöld til sjóðsins og er orðinn fullra 67 ára að aldri, á rétt á ellilífeyri úr sjóðnum.

Upphæð ellilífeyris er hundraðshluti af grundvallarlaunum, eins og þau eru 1. hvers mánaðar, sem lífeyrir er greiddur, og nemur hundraðshluti þessi samanlögðum stigafjöldi, sem sjóðfélaginn hefur áunnið sér, margfölduðum með 1,5.

Heimilt er sjóðfélagi að hefja töku ellilífeyris, áður en hann nær 67 ára aldri, þó ekki fyrr en frá 65 ára aldri. Skal þá upphæð ellilífeyris lækka frá því, sem í 2. mgr. segir, um 0,5% fyrir hvern mánuð eða brot úr mánuði, sem vantar á 67 ára aldur, er taka hans hefst. Beri sjóðfélagi lögum samkvæmt að láta af starfi sínu fyrir 65 ára aldur, er honum heimilt að hefja töku ellilífeyris, er hann lætur af starfi af þessum sökum, þó aldrei fyrr en frá 60 ára aldri. Lækkar þá fjárhæð lífeyris frá því, sem í 2. mgr. segir, um 0,5% fyrir hvern mánuð, sem vantar á 67 ára aldur, er taka hefst, allt að 64 ára aldri, og síðan um 0,4% fyrir hvern

mánuð, allt að 60 ára aldri. Heimilt er sjóðstjórn að beita sömu reglu, ef sjóðfélagi missir vinnu sína eftir 60 ára aldur vegna meiri háttar breytinga í rekstri fyrirtækis.

Heimilt er sjóðfélagi að fresta töku ellilífeyris allt til 70 ára aldurs, og hækkar þá upphæð ellilífeyris um 0,5% fyrir hvern mánuð, sem töku hans er frestað fram yfir 67 ára aldur.

11. gr.

Örorkulífeyrir.

Sjóðfélagi, sem verður fyrir orkutapi, sem telja verður að nemi 40% eða meira, á rétt á örorkulífeyri úr sjóðnum, enda hafi hann:

- a. greitt iðgjöld til sjóðsins a.m.k. þrjú af undanfarandi fjórum almanaksárum og áunnið sér eigi minna en 0,4 stig hvert þessara þriggja ára. Heimilt er sjóðstjórn að stytta þennan tíma í tvö undanfarandi almanaksár, enda verði talið fullvíst, að orsök örorku verði ekki rakin til tíma fyrir orkutap;
- b. greitt iðgjöld til sjóðsins a.m.k. 6 mánuði á undanfarandi 12 mánuðum;
- c. orðið fyrir tekjuskerðingu af völdum orkutapsins. Þrátt fyrir örorku á enginn rétt á örorkulífeyri, meðan hann nýtur greiðslna úr sjúkrasjóði, heldur fullum launum fyrir starf það, er hann gegndi eða hefur jafnháar tekjur af öðru starfi, og aldrei skal samantlagður örorkulífeyrir og barnalífeyrir samkvæmt 13.3 vera hærri en sem nemur þeim tekjumissi, sem sjóðfélaginn hefur sannanlega orðið fyrir sökum örorkunnar.

Hundraðshluta orkutaps og tímasetningu þess skal ákvarða að fengnum upplýsingum um heilsufarssögu og starfsorku umsækjanda aftur í tímann, svo og álitum trúnaðarlæknis sjóðsins. Fyrstu þrjú árin eftir orkutapið skal örorkumat aðallega miðað við vanhæfni sjóðfélaga til að gegna því starfi, er hann hefur gegnt og aðild hans að sjóðnum er tengd. Að því tímabili loknu skal skerðing starfsorku metin á ný með tilliti til vanhæfni sjóðfélagens til almennra starfa, nýrra upplýsinga um heilsufar hans og störf og árangurs af endurhæfingu.

Þegar skilyrði 1. mgr. um iðgjaldagreiðslutíma eru uppfyllt, miðast hámark örorkulífeyris við áunninn lífeyrisrétt samkvæmt 10. gr. að viðbættum lífeyri, er svarar til þess stigafjölda, sem sjóðfélaginn hefði áunnið sér fram til 67 ára aldurs, miðað við meðaltal stiga hans næstu þrjú almanaksárin fyrir orkutapið. Telji sjóðstjórnin þetta þriggja ára meðaltal vera sjóðfélaganum óhagstætt vegna sjúkdómsforfalla eða atvinnuleysis, er henni heimilt að leggja til grundvallar meðaltal stiga fleiri ár aftur í tímann og sleppa úr meðaltalinu því almanaksári, sem lakast er. Eigi sjóðfélagi jafnframt rétt á örorkulífeyri úr öðrum sjóði, skal hann því aðeins fá lífeyri úr þessum sjóði vegna ókomins tíma, að hann hafi síðast greitt iðgjöld til þessa sjóðs. Ef rekja má orkutapið til ofnotkunar áfengis, lyfja eða fíkniefna, skal ekki reikna réttindi vegna ókomins tíma.

Örorkulífeyrir er sami hundraðshluti af hámarksörorkulífeyri og orkutapið er metið, sbr. þó c-lið 1. mgr.

Skylt er öryrkja, sem sækir um örorkulífeyri úr sjóðnum eða nýtur slíks lífeyris, að láta stjórn sjóðsins í té allar þær upplýsingar um heilsufar sitt og atvinnutekjur, sem nauðsynlegar eru til að dæma um rétt hans til lífeyris.

Stjórn sjóðsins skal lækka eða fella niður örorkulífeyri þeirra öryrkja, sem fá starfsorku sína aftur að nokkru eða öllu leyti. Sömuleiðis ber henni að hækka örorkulífeyrinn, ef örorkan vex til muna og án sjálfskaparvíta frá því, sem hún var metin við fyrri ákvarðanir, enda hafi sjóðfélaginn á þeim tíma, er örorkan óx, ekki verið í starfi, er veitti honum lífeyrisréttindi í öðrum lífeyrissjóði.

Örorkulífeyrir fellur niður við 67 ára aldur. Ellilífeyrir skal þá ákveðinn þannig, að auk áunninna stiga skal reikna að þeim hluta, er hundraðshluti örorku segir til um, stig, sem við úrskurðun örorkulífeyris voru reiknuð sjóðfélaganum fram til 67 ára aldurs. Aldrei skal þó

slík viðbót við áunnin stig vera meiri en svo, að heildarstigafjöldi hvert almanaksár verði hærri en almennt tíðkast í starfsgrein hlutaðeigandi sjóðfélaga.

Um örorkulífeyri þeirra, sem ekki uppfylla skilyrði 1. mgr. um iðgjaldagreiðslutíma fer eftir ákvæðum 3. mgr. 14. gr.

12. gr.

Makalífeyrir.

Nú andast sjóðfélagi, sem naut elli- eða örorkulífeyris úr sjóðnum eða greitt hafði iðgjald til hans a.m.k. 6 mánuði á undanfarandi 12 mánuðum og lætur eftir sig maka, og á þá hinn eftirlifandi maki rétt á lífeyri úr sjóðnum, enda hafi hann verið orðinn 42 ára að aldri við fráfall sjóðfélagans, hjónabandið hafi staðið a.m.k. 5 ár og verið stofnað, áður en sjóðfélaginn náði 60 ára aldri.

Láti sjóðfélagi eftir sig eitt barn eða fleiri innan 19 ára aldurs, sem hann hefur átt með eftirlifandi maka sínum, skal makalífeyrir greiddur fram að 19 ára aldri yngsta barnsins án tillits til hjúskapartíma og aldurs sjóðfélaga og eftirlifandi maka. Kjörbarn þeirra veitir sama rétt, enda hafi ættleiðingin átt sér stað fyrir 60 ára aldur sjóðfélagans, áður en hann missti starfsorku sína og a.m.k. einu ári áður en hann lést.

Nú andast sjóðfélagi, sem uppfyllir skilyrði 1. mgr. um iðgjaldagreiðslutíma, en maki hans fær ekki úrskurðaðan makalífeyri samkvæmt 1. né 2. mgr. eða greiðsla samkvæmt 2. mgr. stendur skemur en 24 mánuði, og skal makalífeyrir þá engu að síður greiddur í 24 mánuði eftir fráfall sjóðfélagans. Heimilt er sjóðstjórn að lengja þetta tímabil, ef starfsorka hins eftirlifandi maka er talin skert um a.m.k. 50%.

Nú lætur sjóðfélagi ekki eftir sig maka, og er þá stjórn sjóðsins heimilt að greiða lífeyri samkvæmt 1.-3. mgr. til aðila, sem sannanlega hefur annast heimili hins látna um langt árabíl fyrir andlát hans.

Upphæð óskerts makalífeyris er hundraðshluti af grundvallarlaunum, eins og þau eru 1. hvers mánaðar, sem lífeyrir er greiddur, og nemur hundraðshluti þessi samanlögðum stigafjölda sem sjóðfélaganum er reiknaður, margfölduðum með 0,765. Þegar skilyrði 1. mgr. um iðgjaldagreiðslutíma eru uppfyllt, skal auk áunninna stiga telja með þau stig, sem ætla má, að sjóðfélaginn hefði áunnið sér fram til 67 ára aldurs, reiknuð í samræmi við ákvæði 2. mgr. 11. gr. Hafi sjóðfélaginn notið örorkulífeyris úr sjóðnum, skal reikna stig frá þeim tíma, er honum var veittur örorkulífeyrir, og til þess tíma, er makalífeyrir er veittur, allt að 67 ára aldri, í samræmi við ákvæði 2. mgr. 11. gr., en síðan til 67 ára aldurs í samræmi við stig þau, sem lögð voru til grundvallar örorkulífeyri. Veiti dauðsfallið hinum eftirlifandi maka jafnframt rétt til lífeyris úr öðrum sjóði, skal hann því aðeins fá lífeyri úr þessum sjóði vegna ókomins tíma, að hann hafi síðast greitt iðgjöld til þessa sjóðs. Séu skilyrði 1. mgr. um iðgjaldagreiðslutíma ekki uppfyllt, ákvarðast upphæð makalífeyris í samræmi við 2. mgr. 15. gr.

Sé eftirlifandi maki yngri en 55 ára við fráfall sjóðfélaga, skerðist makalífeyrir samkvæmt 1. málsg. um 0,5% fyrir hvern mánuð eða brot úr mánuði, sem eftirlifandi maka vantar á 55 ára aldur. Lífeyrir greiðist jafnan óskertur þann tíma, sem réttur varir samkvæmt 2. eða 3. mgr.

Ekkja eða ekill samkvæmt þessari grein telst ekki sá, sem skilinn var við sjóðfélagann að borði og sæng fyrir andlát hans. Gangi eftirlifandi maki í hjónaband á ný eða stofnar til sambúðar, sem jafna má til hjúskapar, skal greiða honum í einu lagi fjárhæð, er nemur 30-faldri mánaðargreiðslu makalífeyris, eins og lífeyririnn er við giftingu eða stofnun sambúðar. Þó skal eingreiðslufjárhæðin aldrei vera hærri en sem svarar til lífeyris þann fjölda mánaða, sem lífeyrisréttur hefði gilt ella. Með eingreiðslunni fellur niður frekari réttur til makalífeyris.

13. gr.

Barnalífeyrir.

Nú andast sjóðfélagi, sem greitt hefur iðgjöld til sjóðsins eða notið úr honum örorkulífeyris a.m.k. 6 mánuði á undanfarandi 12 mánuðum, og eiga þá börn hans og kjörbörn, er hann lætur eftir sig og yngri eru en 18 ára, rétt á lífeyri úr sjóðnum til 18 ára aldurs. Veiti fráfall sjóðfélagans börnunum jafnframt rétt til lífeyris úr öðrum lífeyrissjóði, skal lífeyrir úr þessum sjóði þó bundinn því skilyrði, að sjóðfélaginn hafi síðast greitt iðgjöld til þessa sjóðs.

Ef barnið á foreldi eða kjörforeldri á lífi, er sér um framfærslu þess, er samanlagður lífeyrir þess frá almannatryggingum og úr þessum sjóði 50% hærrí en barnalífeyrir almanna-trygginga. Að öðrum kosti er lífeyririnn tvöfaldur barnalífeyrir almanna-trygginga, en þó skal lífeyrir úr sjóðnum í slíku tilviki aldrei vera lægri en verða mundi, ef foreldri eða kjörforeldi sæi um framfærslu barnsins.

Sama rétt öðlast börn og kjörbörn þeirra sjóðfélaga, er njóta örorkulífeyris úr sjóðnum vegna 100% örorku. Við ákvörðun lífeyrisfjárhæðar sjóðsins skal þó ávallt reikna með, að örorka samkvæmt almannatryggingalögum sé einnig 100%. Sé örorka samkvæmt 11. gr. metin lægri en 100%, skal barnalífeyrir sjóðsins vera hlutfallslega lægri.

Fósturbörn og stjúpbörn, sem sjóðfélagi hefur framfært að mestu eða öllu leyti, skulu eiga rétt á barnalífeyri. Skulu lífeyrisgreiðslur sjóðsins vegna slíkra barna vera hinar sömu og vera mundi, ef um börn eða kjörbörn væri að ræða.

Nú fellur maki sjóðfélaga frá á undan sjóðfélaga, og skal sjóðurinn þá greiða eftirlifandi börnum barnalífeyri, enda öðlist þau ekki við fráfallið lífeyrisrétt í öðrum lífeyrissjóði. Um lífeyri samkvæmt þessari málsgrein gilda ákvæði 1.-4. mgr. eftir því, sem við getur átt. Falli sjóðfélagi frá á eftir maka sínum, fer um barnalífeyri eftir ákvæðum 2. mgr.

14. gr.

Iðgjaldagreiðslur falla niður.

Nú falla niður launagreiðslur til sjóðfélaga vegna veikinda, og ávinnur hann sér þá ekki réttindi, meðan svo stendur. Tímabil, er iðgjaldagreiðslur hafa sannanlega fallið niður af þessari ástæðu, reiknast ekki með, þegar úrskurða skal, hvort skilyrði um iðgjaldagreiðslutíma eru uppfyllt. Sama gildir, ef launagreiðslur hafa fallið niður vegna atvinnuleysis, þó ekki lengur en 12 mánuði samfleytt, enda hafi sjóðfélaginn á því tímabili ekki verið 6 mánuði eða lengur í starfi, er veitti honum aðgang að öðrum lífeyrissjóði.

Falli iðgjaldagreiðslur niður í meira en 6 mánuði samfleytt af öðrum ástæðum en þeim, sem nefndar eru í 1. mgr., telst hlutaðeigandi ekki lengur til sjóðfélaga. Skulu þá áunnin stig geymd.

Réttur til elli-, örorku og makalífeyris fellur ekki niður, þótt sjóðfélagi hætti iðgjaldagreiðslu og hverfi úr sjóðnum, en miðast einungis við áunnin stig.

15. gr.

Flutningur réttinda.

Gerist sjóðfélagi, sem fer úr þessum lífeyrissjóði, sjóðfélagi í öðrum lífeyrissjóði, sem stofnaður er með lögum eða nýtur viðurkenningar fjármálaráðuneytisins, er stjórn sjóðsins heimilt að endurgreiða öll iðgjöld, sem greidd hafa verið hans vegna, með vöxtum, er stjórnin ákveður. Sama gildir, ef sjóðfélaginn kaupir sér lífeyri hjá tryggingafélagi eða stofnun, sem starfar eftir reglum, er fjármálaráðuneytið samþykkir. Það er skilyrði fyrir endurgreiðslunni, að hún gangi til kaupa á lífeyrisréttindum fyrir viðkomandi mann í þeim sjóði, er hann flyst til, eða hjá tryggingafélagi eða stofnun svo sem að framan greinir. Það skal enn fremur sett sem skilyrði fyrir endurgreiðslu samkvæmt þessari málsgrein, að tilsvarandi takmarkanir

gildi um endurgreiðslur eða endurkaup, þar sem réttindi eru leyfð, eins og eftir þessari reglugerð.

Fé, sem yfirfært kann að verða úr öðrum lífeyrissjóði, veitir ekki víðtækari endurgreiðslurétt en gildir í sjóðnum, sem það var yfirfært úr. Að öðru leyti setur stjórn sjóðsins um það reglur, að fengnum tillögum tryggingafræðings hans, með hvaða kjörum hún heimilar flutning réttinda úr öðrum sjóði til þessa sjóðs.

16. gr.

Samningar um gagnkvæm réttindi o.fl.

Heimilt er stjórn sjóðsins að semja við aðra lífeyrissjóði um tilhögun réttindaflutnings o.fl. Í slíkum samningum má víkja frá biðtíma- og bótaákvæðum reglugerðar þessarar í því skyni að koma í veg fyrir niðurfall réttinda, þegar sjóðfélagi skiptir um starf, og tvítryggingu réttinda, sem ekki miðast við liðinn iðgjaldagreiðslutíma. Slíkir samningar eru þó ekki bindandi fyrir sjóðinn, fyrir en þeir hafa hlotið samþykki Flugvirkjafélags Íslands og Flugleiða hf.

17. gr.

Tilhögun lífeyrisgreiðslna.

Lífeyrir greiðist mánaðarlega eftir á, í fyrsta sinn fyrir næsta mánuð eftir þann mánuð, er lífeyrisréttur myndast, og í síðasta sinn fyrir þann mánuð, er réttur til lífeyris fellur úr gildi. Aldrei skal þó sjóðstjórn skyld að úrskurða lífeyri lengra aftur í tímann en tvö ár, reiknað frá byrjun þess mánaðar, er umsókn berst sjóðnum.

Nú nær lífeyrisgreiðsla ekki fjárhæð, er svarar til a.m.k. eins stigs réttinda, og fyrir-sjáanlegt er, að um sameiningu við önnur réttindi verður ekki að ræða, og er þá stjórn sjóðsins heimilt að inna greiðsluna af hendi í einu lagi samkvæmt reglum í samræmi við tillögur tryggingafræðings.

Hafi lífeyrisgreiðsla ekki verið vitjað í 5 ár, getur stjórn sjóðsins úrskurðað, að réttur til hennar falli niður, og rennur þá fjárhæðin til sjóðsins.

18. gr.

Bann við framsali og veðsetningu.

Réttur til lífeyris verður eigi af hendi látinn né veðsettur.

19. gr.

Gerðardómur.

Vilji sjóðfélagi ekki una úrskurði sjóðstjórnar í máli, er hann hefur skotið til hennar, getur hann vísað því til gerðardóms, sem skipaður skal þremur mönnum, einum tilnefndum af stjórn Flugvirkjafélags Íslands, einum af Flugleiðum hf. og oddamanni, er aðilar velja sameiginlega. Náist ekki samkomulag um val hans, skal héraðsdómur Reykjavíkur beðinn að tilnefna oddamann. Úrskurður gerðardómsins er bindandi fyrir báða aðila. Málskostnaði skal skipt milli málsaðila eftir mati dómsins.

20. gr.

Eldri réttindi.

Réttindi áunnin í lífeyrissjóðnum til ársloka 1992 skulu reiknuð til stiga í samræmi við ákvæði reglugerðar þeirrar, sem gilt hefur frá 1. janúar 1977.

Þeir lífeyrisþegar sjóðsins, sem njóta lífeyris í desembermánuði 1992 eða fá síðar úrskurðaðan lífeyri fyrir þann mánuð, skulu frá 1. janúar 1993 taka lífeyri samkvæmt ákvæðum þessarar reglugerðar, þó aldrei lægri fjárhæð á mánuði en þeir fá fyrir desember 1992.

21. gr.

Breytingar á reglugerðinni.

Breytingar á reglugerð þessari verða sammingsatriði milli Flugvirkjafélags Íslands og Flugleiða hf., og skal með tillögur um breytingar farið eftir sömu reglum og gilda um upp-sögn kjarasamninga milli aðila.

22. gr.

Gildistaka.

Reglugerð þessi kemur í stað reglugerðar þeirrar, sem gilt hefur frá 1. janúar 1977, með síðari breytingum og gildir frá 1. janúar 1997 að telja.

Með tilvísun til laga nr. 55/1980 staðfestist reglugerð þessi hér með.

Fjármálaráðuneytinu, 10. júlí 1997.

F. h. r.

Áslaug Guðjónsdóttir.

*Hermann Jónasson.***REGLUGERÐ****um breytingu á heilbrigðisreglugerð nr. 149/1990, með síðari breytingum.**

1. gr.

Við 69. gr. reglugerðarinnar bætast nýjar mgr. sem orðast svo:

- 69.4. Fjallaskálar skulu hafa viðunandi salernis- og snyrtiaðstöðu. Þar sem því verður við komið skal vera vatnssalerni og handlaug. Að öðru leyti gilda um fjallaskála ákvæði um gistiskála eftir því sem við getur átt þar með talinn frágangur umhverfis, neysluvatns, sorps og frárennslis. Þar sem svo hagar til að ekkert vatn er að hafa frá náttúrunnar hendi skal viðhafa sérstakar ráðstafanir til að forðast mengun.
- 69.5. Krafa í 2. mgr. um lágmarksrými á hvern næturgest gildir ekki í fjallaskálum, enda sé þess gætt að loftræsting svefnrýmis sé nægjanleg.

2. gr.

70. gr. reglugerðarinnar orðist svo:

- 70.1. Sækja skal um leyfi til heilbrigðisnefndar fyrir veitinga- og gististöðum, orlofshúsum og fjallaskálum samkvæmt þessum kafla og jafnframt skal gæta laga og reglna um veitinga- og gististaði. Við vinnslu starfsleyfa fyrir fjallaskála skal heilbrigðisnefnd fara eftir leiðbeiningum Hollustuverndar ríkisins.

3. gr.

Reglugerð þessi er sett með stoð í 2. gr. laga nr. 81/1988 um hollustuhætti og heilbrigðiseftirlit með síðari breytingum og öðlast gildi þegar í stað.

Umhverfisráðuneytinu, 11. júlí 1997.

Guðmundur Bjarnason.

Sigurbjörg Sæmundsdóttir.